

عنوان

بخشنامه مزد سال ۱۳۶۶

برای دسترسی به کلیه قوانین و مقررات، آموزش ها و مقالات تخصصی قانون کار

در سایت اینترنتی کارتابان

اینجا کلیک کنید

شورای عالی کار به دنبال چندین جلسه بحث و گفت و گو در جلسه مورخ ۱۳۶۵/۱۲/۴ با در نظر گرفتن وضعیت جدید اقتصادی کشور در جهت حفظ قدرت خرید کارگران محترم این تلاشگران عزیز در سنگرهای تولید و دفاع مقدس، با توجه به ماده (۲۲) قانون کار و تبصره (۵) ماده واحده قانون اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل در کارگاه‌ها از اول فروردین ماه سال ۱۳۶۶ حداقل مزد و تاثیر آن در سایر سطوح مزدی و کمک‌های جنسی و همچنین مقررات مربوط به اعطای پایه (سنوات) و ارتقای طبقه (شغل) کلیه کارگران مشمول قانون کار موسسات دولتی و وابسته به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی و کارگاه‌های صنعتی و تولیدی و خدماتی و حرف را در سراسر کشور به شرح زیر تصویب نمود:

بند ۱- حداقل مزد روزانه کارگر عادی مشمول قانون کار در سراسر کشور در سال ۱۳۶۶ از مبلغ ۷۲۰ ریال به ۷۶۰ ریال افزایش داده می‌شود و مابه‌التفاوت این دو مبلغ (۴۰ ریال) به طور مساوی بر سایر سطوح مزدی اضافه می‌گردد.

تبصره - کلیه کارگاه‌ها مکلفند مادمی که مجموعه دریافتی هر کارگر متاهل و یا معیل که در ماه (۳۰ روز) از بابت مزد ثابت به اضافه کمک هزینه مسکن و خواربار و کمک عایله‌مندی پس از کسور قانونی (حق بیمه - مالیات) کمتر از ۳۶۰۰۰ ریال باشد دریافتی وی را به مبلغ ۳۶۰۰۰ ریال خالص ترمیم و پرداخت نمایند. این مبلغ که عنوانش ترمیم دریافتی است جزء مزد محسوب نمی‌گردد و همچنین دستمزد روزهای غیبت و مبلغ تنبیهات انضباطی از سقف مذکور کسر می‌گردد.

توضیحات:

الف - مجموعه دریافتی کارگر متاهل و یا معیل کارمزد در ماه (۳۰ روز) در این تبصره عبارت است از مزد ثابت به اضافه کمک هزینه مسکن و خواربار و کمک عایله‌مندی به اضافه حد متوسط کارمزد وی در آخرین سی روز کار (کارگران کارمزد بهره‌مند از این مزایا موظفند در انجام سفارشات کارهایی که کارفرما تعهد نموده با توجه به قرارداد فیما بین تلاش و جدیت نمایند و در غیر این صورت با تشخیص مراجع رسیدگی به اختلافات مذکور در قانون کار از مزایای مذکور در تبصره بند (۱) این بخشنامه بهره‌مند نخواهند شد).

ب - منظور از کارگر متاهل در این بخشنامه کارگری است که دارای همسر باشد و همچنین کارگر معیل کارگری است که قانوناً افرادی را تحت تکفل داشته باشد.

بند ۲ - در سال ۱۳۶۶ روزانه مبلغ ۶۰ ریال به عنوان پایه (سنوات) پس از گذشت دو سال از تاریخ استحقاق آخرین پایه (سنوات) و یا گذشت دو سال از تاریخ استخدام در سال ۱۳۶۴ به کلیه کارگران اعم از این که کارگاه مربوطه دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل بوده و یا فاقد این طرح باشد تعلق می‌گیرد که بایستی مزد آنان اضافه و پرداخت شود.

به کارگرانی که در سال ۱۳۶۵ در کارگاه استخدام شده اند در سال روز استخدام نصف مبلغ مزبور به عنوان پایه (سنوات) قابل پرداخت می‌باشد.

تبصره ۱ - در کلیه کارگاه‌هایی که طرح طبقه‌بندی مشاغل آنها تا پایان سال ۱۳۶۵ طبق نظام ارزیابی جدید تهیه و تصویب شده است و یا شرح مشاغل آنها مورد تایید واقع شده (مشروط بر این که طرح مزبور در نیمه اول سال ۱۳۶۶ به تصویب نهایی برسد) مآخذ محاسبه مبلغ پایه (سنوات) فوق‌الذکر به میزان همان نرخ (مبلغ) پیش بینی شده مندرج در جدول مزد و دستورالعمل اجرایی طرح مربوطه می‌باشد.

تبصره - به کارگران فصلی که مدت کارشان در طول دو سال ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ بیش از ۱۲ ماه باشد همان مبلغ روزانه ۶۰ ریال و به کارگران فصلی که در دو سال مزبور کمتر از ۱۲ ماه کار کرده اند روزانه ۳۰ ریال به عنوان مبلغ پایه (سنوات) تعلق می‌گیرد.

بند ۳ - از اول سال ۱۳۶۶ کارفرمایان مکلفند به لحاظ حفظ قدرت خرید کارگران متاهل و یا معیل مشمول قانون کار بدون در نظر گرفتن مزد آنان علاوه بر اجرای بندهای (۱) و (۲) و وجوهی که تاکنون تحت عنوان کمک هزینه خواربار و یا سایر کمک‌های جنسی به این قبیل

کارگران پرداخت می‌نموده اند به ازای هر کارگر شاغل روزانه مبلغ یکصد ریال به عنوان کمک هزینه تامین کالاهای ضروری (مصرفی اساسی) منظور و در ابتدای هر ماه معادل جمع مبالغ مزبور (یکصد ریال × تعداد کارگران و کارکنان) به حساب اتحادیه امکان منظور و بن کالاهای اساسی به همان میزان دریافت و در اختیار کارگران و کارکنان خویش قرار دهند.

بدیهی است اتحادیه امکان به ازای دریافت بن، کالا در اختیار کارگران قرار خواهد داد.

بند ۴- در کارگاه‌هایی که مزد گروهی از کارگران به صورت کارمزد پرداخت می‌شود (اعم از این که قسمت ثابت مزد داشته و یا فاقد این قسمت باشند) در اجرای مفاد بندهای (۱) و (۲) این مصوبه حتی الامکان با توجه به دستورالعمل پیوست این بخشنامه فقط نسبت به افزایش نرخ یا ملاک‌های کارمزد اقدام نمایند و در غیر این صورت مبالغ ریالی مذکور در بندهای (۱) و (۲) عیناً به صورت ثابت همراه مزد روزانه پرداخت شود.

بند ۵- پرداخت اضافه دستمزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) در کارگاه‌ها در سال ۱۳۶۶ طبق دستورالعمل پیوست این بخشنامه باید انجام شود.

در هر حال هیچ کارگاهی حق ندارد کمتر یا بیشتر از مقررات این تصویب‌نامه در مورد افزایش مزد یا هر نوع مزایای دیگر اقدام کند.

بند ۶- مقررات این تصویب‌نامه شامل حال دانش‌آموزان و دانشجویانی که در ایام تعطیلات تابستانی سال ۱۳۶۶ به طور موقت در کارگاه‌ها به کار مشغول می‌شوند نخواهد بود.

وزیر کار و امور اجتماعی - ابوالقاسم سرحدی زاده

دستورالعمل نحوه محاسبه افزایش دستمزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) موضوع بند (۵) مصوبه مورخ ۱۳۶۵/۱۲/۲۴ شورای عالی کار پیوست بخشنامه شماره ۵۷۹۲۴ مورخ ۱۳۶۵/۱۲/۲۹

شماره 18786: بن

تاریخ: ۱۳۶۵/۱۲/۲۹

الف - نحوه اجرا، مربوط به آن دسته از کارگاه‌هایی که دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل مصوب بوده و طرح‌های آنها قبل از سال ۱۳۶۰ به تصویب رسیده است.

۱- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر افزایش یک یا چند پایه به دستمزد جدید قبلی وی پیش بینی شده باشد برای هر پایه مبلغ ۶۰ ریال در روز در نظر گرفته شود.

۲- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر پرداخت مابه‌التفاوت مبلغ ریال پایه یک طبقه قبلی و طبقه جدید پیش‌بینی شده باشد می‌باید مابه‌التفاوت مبلغ ریالی پایه یک طبقه شغلی قبلی و طبقه شغلی جدید به وی پرداخت شود.

۳- چنانچه هیچکدام از مفاد بندهای (۱) و (۲) این دستورالعمل در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه پیش‌بینی نشده باشد جهت تعیین تکلیف از اداره کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری وزارت کار و امور اجتماعی استفسار گردد.

ب- مبلغ ریالی اضافه مزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) در کارگاه‌هایی که طبق نظام جدید ارزیابی مشاغل طرح تهیه گردیده از تاریخ تصویب طرح برابر دستورالعمل اجرایی طرح تعیین و پرداخت می‌گردد.

ج- پرداخت اضافه مزد ناشی از ارتقای شغل در کارگاه‌هایی که فاقد طرح طبقه‌بندی مشاغل هستند می‌باید با توجه به ضوابط مزدی، رویه و یا عرف کارگاه در گذشته انجام شود.

مدیر کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری - غلامرضا خانلرخانی

دستورالعمل نحوه محاسبه افزایش نرخ و یا ملاک‌های محاسبه کارمزد موضوع بند (۴) مصوبه مورخ ۱۳۶۵/۱۲/۴ شورای عالی کار
پیوست بخشنامه شماره ۵۷۹۲۴ مورخ ۱۳۶۵/۱۲/۹

شماره 18782:ن

تاریخ ۹: ۱۳۶۵/۱۲/۹

به منظور محاسبه افزایش نرخ و یا ملاک‌های محاسبه کارمزد در اجرای بند (۴) مصوبه فوق‌الذکر در مورد کارگرانی که تمام و یا قسمتی از مزدشان به صورت کارمزد پرداخت می‌شود می‌توان با استفاده از روش‌های زیر افزایش نرخ و یا ملاک‌های محاسبه کارمزد را در ماه به ازای مبلغ ریالی روزانه ۱۰۰ ریال به دست آورد:

الف - اگر در قسمت مورد نظر از کارگاه فقط یک نوع کالا تولید می‌شود فرمول‌های مربوطه عبارتند از:

فرمول (1)

معدل تولید روزانه یک نفر در قسمت مورد نظر ÷ ۱۰۰ ریال = میزان افزایش نرخ

فرمول (2)

معدل تولید روزانه یک نفر در قسمت مورد نظر ÷ (۱۰۰ ریال × تعداد نفرات قسمت) = میزان افزایش نرخ

فرمول (3)

معدل مبلغ کل کارمزدی قسمت مورد نظر ÷ (معدل مبلغ کل کارمزدی قسمت مورد نظر + (۱۰۰ ریال × تعداد نفرات قسمت)) × نرخ فعلی =
نرخ جدید

توضیح: فرمول‌های (۱) و (۲) میزان افزایش نرخ کارمزد را مشخص می‌سازد (لذا با افزودن این میزان به نرخ قبلی نرخ جدید به دست می‌آید) و فرمول (۳) عیناً نرخ کارمزدی جدید را به دست می‌دهد. کاربرد هر یک از سه فرمول مزبور انتخابی بوده و بستگی به وضعیت کارگاه دارد. برای تعیین معدل‌ها حداقل باید یک دوره شش‌ماهه تولید در نظر گرفته شود.

ب - اگر در قسمت مورد نظر از کارگاه چند نوع کالای مختلف و با نرخ‌ها و یا ملاک‌های کارمزدی متفاوت تولید می‌شود برای به دست آوردن نرخ کارمزد جدید هر کالا منحصرأ باید از فرمول (۳) بند (الف) استفاده شود، بدین ترتیب که نرخ کارمزد فعلی هر یک از کالاها جداگانه در فرمول مزبور تاثیر داده می‌شود تا نرخ جدید آن حاصل گردد.

مدیر کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری - غلامرضا خانلرخانی